

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Jitky Zavřelové a soudců Tomáše Foltase a Jana Kratochvíla v právní věci žalobce: **M. L. T.**, zastoupený Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2176/2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 1. 2026, čj. CPR-34812-7/ČJ-2025-930310-V236, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 1. 4. 2026, čj. 54 A 3/2026-37,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Policie České republiky rozhodla dle § 119 odst. 1 písm. b) bodů 1 a 4 a § 119 odst. 1 písm. c) bod 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), o správním vyhoštění žalobce. Současně stanovila dobu, po kterou nelze umožnit žalobci vstup na území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace (dále jen „členské státy“) v délce 4 let. Žalobci byla stanovena doba k vycestování z území členských států do země původu cizince, nebo třetí země, kde je oprávněn pobývat, nebo která ho přijme, a to do 10 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí.

[2] Žalovaná rozhodnutí v části změnila tak, že z výroku vypustila odkaz na § 119 odst. 1 písm. c) bod 1 zákona o pobytu cizinců, a dobu, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států, stanovila na 3 roky. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu, kterou Krajský soud v Českých Budějovicích v záhlaví uvedeném rozsudku zamítl.

[3] Žalobce (dále „stěžovatel“) podal 4. 5. 2026 proti tomuto rozsudku kasační stížnost. Podáním doručeným Nejvyššímu správnímu soudu 22. 5. 2026 vzal stěžovatel podanou kasační stížnost v celém rozsahu zpět.

[4] V souladu s dispoziční zásadou, již je správní soudnictví ovládáno, navrhovatel (zde stěžovatel) disponuje řízením nebo jeho předmětem, a tedy může vzít svůj návrh zcela

nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl (§ 37 odst. 4 s. ř. s.). Podle § 47 písm. a) s. ř. s. vzal-li návrhovatel svůj návrh zpět, soud usnesením řízení zastaví.

[5] Vzhledem k tomu, že projev vůle, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, je jednoznačný a nevzbuzuje žádné pochybnosti, Nejvyšší správní soud v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. řízení o kasační stížnosti zastavil.

[6] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 28. května 2026

Jitka Zavřelová
předsedkyně senátu